

РЕШЕНИЕ

№ 1245

гр. София, 28.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 03.02.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Велева и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **10589** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 257 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по искане, подадено от Ф. Х. У., гражданин на И., чрез адв. И., срещу бездействие на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет да открие производство по разглеждане на молбата му за особена закрила в Република Б., като извърши предвидените в чл. 61, ал. 2 от ЗУБ действия по регистрация на чужденеца, търсещ закрила.

Молителят твърди, че е подал молба за закрила рег. № 3178 от 11.07.2013 г. по описа на Д., по която и към момента на подаване на искането не е извършил регистрацията му. Поддържа, че е налице незаконосъобразно бездействие от страна на Държавна агенция за бежанците при МС, което продължава необосновано дълго във времето в нарушение на принципа за бързина и процесуална икономия и принципа на служебното начало. Иска от съда да осъди председателя на Д. – МС незабавно да регистрира чужденеца и да открие производство по разглеждане на молбата му за закрила.

Отвратната страна – председателят на Държавна агенция за бежанците при МС, чрез процесуален представител, изразява писмено становище за неоснователност на искането на чужденеца, като посочва, че за извършването на регистрация по молба за закрила не е указан срок по ЗУБ.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на подаденото искане.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Ф. Х. У., гражданин на И. е подал молба за закрила по реда на чл. 58, ал. 3 от ЗУБ с рег. № УП – 3178 от 11.07.2013 г. по описа на Д.. Установява се въз основа на представените по делото доказателства, че подадената от чужденеца молба от 11.07.2013 г. е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ.

До приключване на устните състезания по настоящото дело не са представени доказателства, удостоверяващи наличие на извършена регистрация на Ф. Х. У. по реда на чл. 61, ал. 2 от ЗУБ или за предприемане на действия по реализиране на процедура за регистрация.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, I отделение, III състав намира от правна страна следното:

Предмет на оспорване в настоящото производство е бездействието на председателя на Д. да извърши регистрация на Ф. Х. У., гражданин на И. по реда на чл. 61, ал. 2 от ЗУБ. Лицето не търси защита срещу непроизнасяне по подадената молба за закрила по реда на ЗУБ, доколкото липсва образувано административно производство по този закон.

Разпоредбата на чл. 257, ал. 1 от АПК регламентира защитата срещу бездействие на административния орган по задължение, произтичащо пряко от нормативен акт. Правото на оспорване може да се реализира безсрочно.

Съгласно чл. 25, ал. 1 от АПК датата на започване на административното производство е датата на подаване на молбата при компетентния административен орган. Но по аргумент от чл. 67 а, ал. 2, т. 1, чл. 68, ал. 1, т. 3 и чл. 75, ал. 2 от ЗУБ административното производство по специалния закон за разглеждане на молба за закрила се образува не с подаването на молбата за закрила, а с регистрацията на чужденеца, търсещ закрила.

В процесния случай молбата за закрила на Ф. Х. У. е постъпила при ответната страна на 11.07.2013 г. Съгласно чл. 58, ал. 6 от ЗУБ молителят не по-късно от 15 дни от подаването на молбата трябва да бъде упътен на език, който разбира, относно реда за подаване на молбата, за процедурата, който ще се следва, и за неговите права и задължения, както и за организации, предоставящи правна и социална помощ на чужденци. Това се отнася и до действията по регистриране на чужденеца съгласно чл. 61, ал. 2 от ЗУБ. От друга страна, за извършване на регистрацията не е необходима нарочна молба от страна чужденеца. Това са действия, дължими по силата на закона. Предмет на молбата, подадена от Ф. Х. У., гражданин на И. е предоставянето на закрила по реда на ЗУБ. Така подадената молба не поставя началото на административното производство по ЗУБ, тъй като задължението за регистрация произтича пряко от закона – чл. 61, ал. 2 от ЗУБ, чл. 68, ал. 1, т. 3 ЗУБ и едва след извършването ѝ се образува производство по молбата за закрила. Съгласно цитираната разпоредба чужденецът, подал молба за предоставяне на статут, се регистрира в Държавната агенция за бежанците и му се открива лично дело. Нормата на чл. 63, ал. 2 от ЗУБ предвижда, че при регистрирането Държавната агенция за бежанците сменя данни за имената, гражданството, датата и мястото на раждане, пола, семейното положение и родствените връзки, документите за самоличност и други документи на чужденците. Така дължимите действия са фактически и произтичат пряко от закона, поради което неизпълнението им попада в приложното поле на чл. 257, ал. 1 от АПК. Бездействието на административния орган по задължение,

произтичащо пряко от нормативен акт, може да се оспори безсрочно, като се прилагат съответно разпоредбите за оспорване на индивидуалните административни актове.

С оглед на изложеното следва да се приеме, че искането на Ф. Х. У. срещу бездействието на председателя на Д. да извърши регистрацията му по чл. 61, ал. 2 от ЗУБ, като снесе данните по чл. 63, ал. 2 от ЗУБ, е процесуално допустимо. Разгледано по същество е и основателно.

Съгласно чл. 2, ал. 3 от ЗУБ председателят на Д. предоставя статут на бежанец и хуманитарен статут по силата на Конвенцията за статута на бежанците от 1951 г. и Протокола за статута на бежанците от 1967 г., на международните актове по защита на правата на човека и на този закон.

ЗУБ не предвижда възможност за този административен орган да не регистрира чужденец по подадена молба за закрила. Във всички случаи, когато се търси закрила чрез предоставяне на статут на бежанец и/или хуманитарен статут, председателят на Д. е длъжен да извърши регистрацията на чужденеца, подал молба за предоставяне на статут и да открие лично дело съгласно чл. 61, ал. 2 от ЗУБ, като снесе данните по чл. 63, ал. 2 от ЗУБ. Цитираните разпоредби установяват конкретни задължения за административния орган с точно формулирано предписание за действие. До приключване на устните състезания по настоящото дело не се представиха доказателства, удостоверяващи наличие на извършена регистрация на Ф. Х. У. по реда на чл. 61, ал. 2 от ЗУБ или за предприемане на действия по реализиране на процедура за регистрация.

Задължението да се извърши регистрацията по чл. 61, ал. 2 от ЗУБ не е обвързано и от предварително определяне на държавата – членка, компетентна да разгледа молбата за особена закрила съгласно Регламент 345/2003 на Съвета. По силата на чл. 67а, ал. 2, т.1 от ЗУБ производството по раздел I а от ЗУБ за определяне на компетентната държава – членка се образува с регистрирането на чужденеца, подал молба за закрила. Според разпоредбата на чл. 67а, ал. 3 ЗУБ такова производство не се образува и не се провежда при последваща молба за предоставяне на статут на територията на Република Б., какъвто е и процесния случай.

Съобразно гореизложеното съдът намира, че бездействието на председателя на Д. да извърши определените от закона фактически действия по регистрация на Ф. Х. У., гражданин на И., съгласно чл. 61, ал. 2 от ЗУБ, като снесе данните по чл. 63, ал. 2 от ЗУБ, е незаконосъобразно и същото се явява в противоречие с правото на закрила, гарантирано от националния закон, правото на Европейския съюз и от международните договори в областта на бежанското право, по които Република Б. е страна. Поради това ответната страна следва да бъде осъдена да извърши предписаните от закона действия по регистрация на искателя – чужденец, подал молба за закрила по ЗУБ, като му се определи срок за изпълнението на това задължение по чл. 257, ал. 2 от ЗУБ. За пълнота на изложеното следва да се посочи, че при липсата на изричен отказ за образуване на административно производство по ЗУБ и по аргумент от чл. 197 от АПК единственото процесуално средство за защита на чужденеца срещу бездействието на административния орган да извърши регистрация по чл. 61, ал. 2 от ЗУБ е по реда на чл. 257 от АПК.

Водим от горното и на основание чл. 257, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, I отделение, III състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, в 14-дневен срок от влизане в сила на настоящото решение, да регистрира и открие лично дело на Ф. Х. У., гражданин на И., [дата на раждане] по подадена молба за предоставяне на статут по реда на Закона за убежището и бежанците с рег. № УП – 3178 от 11.07.2013 г. по описа на Д., като при регистрирането снесе всички данни по чл. 63, ал. 2 от ЗУБ.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено и връчване на препис от съдебния акт пред Върховния административен съд на Република Б..

СЪДИЯ: